کسب و کار

آسیب‌شناسی بحران مهاجرت نخبگان

طبق گزارش صندوق بین‌المللی پول، ایران با صدور سالانه ۱۵۰ تا ۱۸۰ هزار نفر نخبه به لحاظ مهاجرت نخبگان، در میان ۹۱ کشور در حال توسعه مقام نخست را دارد. این صندوق عواملی همچون بیکاری، سطح پایین درآمد استادان، نخبگان، ورزشکاران، هنرمندان، پزشکان و کادر درمانی و... نارسایی‌های مالی و اداری، کمبود امکانات تخصصی، علمی، نبود امنیت شغلی و اجتماعی، گسترش بیش از حد تورم، ناامیدی و سرخوردگی از اصلاح امور، توزیع ناعادلانه ثروت و دانش، عدم دستیابی به پست و منصب‌های مناسب، مشارکت نابرابر در مدیریت کلان، نبود سیستم آموزشی کارآمد و عدالت‌محور، عدم ارتباط علمی و بین‌المللی با دنیای آزاد، نبود مشاغل مناسب با سطح انتظارات و شأن و جایگاه آنان در کشور، درآمد اندک و تعدی سمت‌های پایین‌دستی و دور از انتظار، دور نگه داشتن آنان از عرصه‌های تصمیم‌گیری و عدم برنامه‌ریزی‌های استراتژیک و هدفمند در عرصه‌های مختلف علمی، فرهنگی، اقتصادی، پدیده نامفهوم تصمیم‌های آنی و سلیقه‌ای و کوتاهمدت را از مهم‌ترین دلایل واخودگی این عزیزان درمدت زمانی که در کشور حضور داشته و از مهم‌ترین دلایل مهاجرت آنها ذکر کرده است.

معضلات اجتماعی، آموزشی، اقتصادی و... موجود روزبه‌روز حادتر می‌شود و اگر به علت‌العلل این فاجعه در تربیت نیروی انسانی کشورمان بپردازیم موارد متعددی را می‌توان یافت که از حوصله این مبحث خارج است ولی نگارنده سعی می‌کند به‌صورت اجمالی به مهم‌ترین آنها بپردازد.

مهم‌ترین علت مهاجرت یا فرار نخبگان از بازار گرفته تا دانشگاه، وجود مدیرانی است که به هیچوجه حاضر به ترک جایگاه خود در هیچ رده سنی و علمی نیستند و سعی می‌کنند آنچه را که به نام سمت برای خود کسب کرده‌اند، به هر قیمت سیری‌ناپذیری حفظ کنند. در چنین شرایطی جوانان نخبه، باانگیزه و پر لبریزی در مسیر رشد خود ناگزیر می‌شوند سرعت‌شان را در حوزه تخصصی خویش با توجه به ظرفیت محدود مدیران بالادستی و همچنین به‌دلیل ترس از دست دادن موقعیت شغلی خود کم کنند. زیرا این مدیران به هیچوجه رشد و سرعت زیردستان خود را تاب نمی‌آورند و به نوعی از فناوری و نوآوری در فعالیت بنگاه‌های خود بیزارند و همین امر موجب می‌شود نخبگان قابلیت‌های گسترده خود را از دید آنها پنهان کنند.

از گذشته تاکنون وجود فرهنگ و رابطه استاد شاگردی و سنت‌های رایج بازار مانع عرض اندام واقعی جوانان بوده و هست و به همین دلیل آنها هیچ‌گاه نتوانستند ایده‌ها و اندیشه‌های خلاقانه و نوآورانه خود را به اجرا بگذارند. چراکه به گواه تجارب گذشته، استادان و صاحبان کسب‌وکار همواره در صورت بروز چنین درخواست‌هایی از خود واکنش منفی نشان داده و بر پایبندی به روش‌های سنتی و دیرینه پیشینیان اصرار ورزیده‌اند. بنابراین با نگاهی اجمالی به فرآیند حوزه مدیریت و شایسته‌سالاری در چند دهه گذشته به وضوح شاهد هستیم که همواره در تربیت، تقویش اختیار و گماردن مدیران نسل بعدی در عرصه اقتصاد، سیاست، فرهنگ و... به‌عنوان فرد جایگزین منصب ناکام بوده‌ایم و نسل جدید نیز در این میان کماکان در حاشیه رانده شده و سهمی از منصب‌ها و جایگاه‌های مهم علمی، مدیریتی، سیاسی و... نداشته و ندارد. با نگاهی گذرا به سرنوشت نخبگانی که در حال حاضر در کشور مانده‌اند و آنانی که جلای وطن کرده‌اند به خوبی این واقعیت آشکار می‌شود که مجموعه سیاست‌های اجرایی نتوانسته در مورد آن عدالت‌محور عمل کند. هر چند عمده نخبگان حاضر در وطن هیچ‌گاه به نسبت درآمد در مقایسه با کشورهای مهاجرپذیر توقع زیادی هم نداشته و ندارند. این را هم نباید از نظرها دور بداریم که نخبگان فقط شامل افراد تحصیل کرده نیستند. آنها علاوه بر تحصیل کردگان موفق شامل طیفی از متخصصان، سرمایه‌داران، سرمایه‌گذاران، مدیران باتجربه و کاربلد، هنرمندان، ورزشکاران و... نیز می‌شوند. شاید خیلی از مدیران فعلی، باور ندارند یا نمی‌خواهند باور کنند که در دنیای معاصر از مهاجرت نخبگان، به‌عنوان مخرب‌ترین بحران اجتماعی یاد می‌شود. چرا باید طبق آمارهای رسمی، از هر ۱۲۵ دانش‌آموز المپیادی ایرانی ۹۰ نفر در دانشگاه‌های آمریکا، کانادا و... جذب و مشغول تحصیل شوند؟

قابل توجه اینکه برابر آمارهای موجود حدود ۲۰۰ نفر از استادان دانشگاه‌های آمریکا ایرانی هستند. بیش از ۵ هزار نفر ایرانی در آمریکا دارای مدرک دکترا هستند و با این پتانسیل، ایرانی‌ها جزو باسوادترین اقلیت‌ها در جامعه آمریکا و در بعضی موارد در اروپا محسوب می‌شوند. این یعنی کموتوجهی عمومی و مدیریتی به این پدیده و آثار مخرب این پدیده شوم. آمارهای رسمی در این مورد حیرت‌انگیز است؛ از جمله: با خروج هر نخبه از کشور حداقل یک میلیون دلار عاید کشور میزبان می‌شود و در مقابل کشور ما از خروج نخبگان خود مبلغ ۱۵۰ میلیارد دلار زیان می‌بیند و شورختانه هم‌اکنون حدود ۴ میلیون ایرانی نیز در صف مهاجرت به خصوص به کشورهای کانادا و استرالیا قرار دارند.

در بازتعریف و اصلاح پدیده مهاجرت نخبگان در دنیای کنونی از این پدیده به‌عنوان فرار ژن‌ها نیز صحبت به میان می‌آید که در حال حاضر نعمتها موجب از بین رفتن سرمایه ملی برای کشور خواهد بود، بلکه پس از گذشت چند دهه، کشورهای نخبه‌پذیر صاحب ژن‌های متعدد هوشمندی خواهند شد که در زمینه‌های علمی، فرهنگی، هنری، اقتصادی و... در جهان پیشتازی خواهند کرد و ما در این حوزه روزبه‌روز فقیرتر و ناتوان‌تر خواهیم شد. به همین دلیل کشورهای مبدأ برای همیشه از قافله فناوری و رشد عقب خواهند افتاد و کشورهای مقصد با کمترین هزینه به ثروت‌های بی‌بدیل دست خواهند یافت. اگر برابر آمار صندوق بین‌المللی پول خروج سالانه نخبگان ایرانی را ۱۵۰ هزار نفر در نظر بگیریم، این یعنی معادل خروج سالانه ۵۰ میلیارد دلار سرمایه از کشور و خبر نه‌چندان خوش دیگر اینکه مجموعه کشورهای عضو اتحادیه اروپا نیاز خود تا پایان سال جاری میلادی به نیروی کار متخصص را ۸ میلیون نفر اعلام کرده‌اند و در این چند ماه اولیه سال نیز موفق به جذب حدود ۴ میلیون نخبه از سراسر جهان شده‌اند. شورختانه خروج این عزیزان علاوه بر خروج میلیاردها دلار از کشور، شکاف شدید در تربیت منابع انسانی و علمی، کاهش تولید سرانه، رفاه و رشد اقتصادی و... را به همراه خواهد داشت و در این میان اگر ما ایرانیان از این تفکر زودبازده و کوتاهمدت که قرن‌هاست به‌صورت بدخیم به آن مبتلا شده‌ایم خارج نشویم و تغییر رویه ندهیم، دیری نمی‌پاید که هیچ چیزی برای ارزش‌آفرینی نخواهیم داشت و شرمگین دائمی فرزندان و نسل‌های بعدی‌مان خواهیم شد. فراموش نکنیم در دنیای پر رمز و راز کنونی هیچ منبعی باارزش‌تر از منابع نیروی انسانی ماهر نیست. ماشین‌آلات، ساخت کارخانه‌ها، تجهیزات و امکانات اجتسیک، سرمایه تکنولوژی و فناوری‌های روز؛ بدون داشتن مدیر و نیروهای حرفه‌ای هیچ بهره‌وری و کارآیی مفیدی نخواهند داشت.

حسین پهبودی

افزایش ۲۵ درصدی نرخ بلیط مترو از اردیبهشت

درخواست اختصاص واکسن کرونا با افزایش مسافران

مدیر عامل شرکت بهره برداری مترو با اشاره به افزایش نرخ بلیط مترو از اول اردیبهشت ماه، درخواست کرد که به نیروهای عملیاتی مترو نیز واکسن کرونا اختصاص داده شود.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، فرنوش نوبخت در مورد افزایش قیمت بلیط مترو در سال جدید گفته: به طور متوسط قیمت بلیط ۲۵ درصد افزایش می یابد که از اول اردیبهشت ماه این افزایش اعمال می شود.

وی با بیان این که نرخ بلیط تک نفره ۲۰۰۰ تومان خواهد شد، افزود: البته با توجه به این که قیمت بلیط بر اساس پیمایش محاسبه می شود در حال تدوین جدولی برای تعیین نرخ بلیط هستیم که به محض آماده شدن اعلام می شود.

نوبخت در ادامه با اعلام این مطلب که از ستاد کرونای تهران وستاد ملی درخواست اختصاص سهمیه واکسن کرونا برای پرسنل عملیاتی مترو را دارد، گفت: این روزها استفاده مسافران از مترو افزایش یافته و با زیاد شدن تعداد مسافران پرسنل مترو نیز در معرض بیماری هستند.

وی با بیان این که پرسنل عملیاتی مترو که در ارتباط مستقیم با افراد هستند در معرض ابتلا به کرونا قرار دارند، افزود: پیگیر ارسال نامه به روسای ستاد کرونای تهران و کشور هستیم تا با ورود واکسن به کشور، سهمیه ای برای پرسنل عملیاتی مترو بخصوص راهبران در نظر بگیرد.

در شورای برنامه‌ریزی مطرح شد؛

لزوم جلوگیری از انباشت نخاله در شهر

لزوم جلوگیری از انباشت نخاله در شهر، نگهداری و نوسازی ماشین‌آلات و آخرین وضعیت جذب بودجه ازجمله مسائلی بود که در شورای برنامه‌ریزی مطرح شد.

به گزارش پیام آشنا، اولین جلسه شورای برنامه‌ریزی شهرداری کرج در سال جاری صبح دوشنبه برگزار شد.

آخرین وضعیت ماشین‌آلات جمع‌آوری نخاله از جمله موضوعاتی بود که در این جلسه مطرح و مورد بررسی قرار گرفت.

علی کمالی زاده در این خصوص گفت: مدیران مناطق باید نسبت به جمع‌آوری نخاله‌های ساختمانی در سطح مناطق اقدام کنند.

وی با تأکید بر اینکه باید از دپوی نخاله در زمین‌های واقع در مناطق جلوگیری شود، گفت: باید از امکان انباشت نخاله در مناطق جلوگیری به عمل آید. شهردار کرج در بخش دیگری بابیان اینکه نگهداری و نوسازی ماشین‌آلات شهرداری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، گفت: باید از دانشتها و منابع موجود به نحو مطلوب استفاده شود تا فرایند خدمات‌رسانی به مردم با مشکلی مواجه نشود.

کمالی زاده در ادامه بر تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام تأکید کرد و گفت: تکمیل مترو و بزرگراه شمالی ازجمله اولویت‌های است که به جد پیگیر آن هستیم. گفتنی است در این جلسه وضعیت جذب درآمد در مناطق و سازمان‌های تابعه اعلام شد.

بازار مسکن در سه‌راهی

اتفاقاتی که در بازار مسکن ۹۹ رخ داد در طول سه دهه اخیر بی‌سابقه بود. ظاهر «جهش قیمت ملک» در سال گذشته شبیه رخداد سال ۸۶ است؛ اما دو تفاوت در نبض قیمت و معاملات مسکن پارسال وجود دارد که بیانگر رکوردزنی تاریخی جهش مسکن در سال ۹۹ است. در سال جاری، سه مسیر مقابل بازار معاملات مسکن وجود دارد.

به گزارش پیام آشنا: بررسی آماری تحولات بازار مسکن در سه دهه اخیر نشان می‌دهد، بازار مسکن در سال ۹۹ با استناد به دو نشانه، یک تورم بی‌سابقه را تجربه کرده است. به گزارش «دنیای اقتصاد»، تا پیش از انتشار کارنامه بازار مسکن در یکسال ۹۹، دو علامت جدی از وقوع یک رکورد بی‌سابقه در این بازار وجود داشت. این رکورد شامل دو جزء اصلی معاملات و قیمت بود. بازار مسکن از یک سو در سال ۹۹، رکود کمترین حجم ماهانه معاملات مسکن را داشت. به طوری که در برخی ماهها حجم معاملات به کمتر از ۳ هزار فقره نیز رسید. علامت دیگر رکود تورم ماهانه مسکن بود که به بیش از ۵ درصد رسیده بود. به این ترتیب این انتظار از پیش از انتشار کارنامه یکساله وجود داشت که بازار مسکن به لحاظ رکود سنگین معاملات و جهش قیمت، یک رکود بی‌سابقه را ثبت کرده است. با این حال در روزهای اخیر، همزمان با انتشار اطلاعات کارنامه تحولات یکساله بازار مسکن در سال گذشته، بر بی‌سابقه نبودن وضعیت این بازار تشکیک وارد شد. اطلاعات این کارنامه مشخص کرد میانگین قیمت مسکن در یکسال ۹۹ معادل ۲۳ میلیون و ۸۶۵ هزار تومان بوده که نسبت به یکسال ۹۸، بیش از ۸۰ درصد رشد کرده است. رخدادی که وضعیت بازار مسکن در یکسال ۹۹ را بی‌سابقه نشان می‌دهد اما به اعتقاد برخی بررسی آمار بلندمدت تحولات بازار مسکن نشان می‌دهد میانگین قیمت مسکن در سال ۸۶ نیز مشابه سال گذشته معادل ۸۰ درصد افزایش را تجربه کرده است. به این ترتیب این میزان رشد دست‌کم در ۱۲ سال گذشته بی‌سابقه نبوده است. در این میان بررسی‌های «دنیای اقتصاد» حاکی از آن است که با استناد به دو نشانه این شک در مورد «بی‌سابقه بودن تورم یکسال ۹۹ بازار مسکن» مردود است. نشانه نخست در مورد روند تورم فصلی بازار مسکن در دو سال ۸۶ و ۹۹ است. بررسی آمارهای منتشر شده نشان می‌دهد: در طول سال ۸۶(از بهار تا زمستان) میانگین قیمت مسکن در شهر تهران معادل ۲۰ درصد کاهش پیدا کرد. به طوری‌که در این سال، میانگین قیمت مسکن در بهار معادل یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان و در زمستان معادل یک میلیون و ۳۶۰ هزار تومان بود. درواقع تورم ۸۰ درصدی یکسال ۸۶ عمدتا به واسطه رشد قیمت در فصل اول آن بوده اما در طول سال، فصل به فصل روند تغییرات قیمت کاهشی بوده است. اما در سال ۹۹، میانگین قیمت از بهار تا زمستان معادل ۶۷ درصد رشد پیدا کرد. در بهار سال گذشته، معاملات با میانگین قیمت ۱۷ میلیون تومان آغاز شد و با میانگین قیمت ۲۸ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان در زمستان به کار خود خاتمه داد. روندی که بیانگر ثبت تورم ماهانه ۶/۷ درصدی در بازار مسکن سال گذشته بوده است. البته علاوه بر این نشانه، یک نشانه دیگر برای مردود بودن این شک وجود دارد. در دوره ابتدایی مورد مقایسه، جهش قیمت فقط در همان سال ۸۶ رخ داد. در سال ۸۷ خاتمه پیدا کرد و در سال ۸۸ قیمت مسکن با ۱۰ درصد کاهش، افت منفی پیدا کرد اما در این دوره طی سال‌های ۹۷ تا ۹۹ جهش مکرر قیمت وجود داشت. از این رو با استناد به این دو نشانه می‌توان گفت سال ۹۹ برای بازار مسکن به لحاظ حجم معاملات و تورم در طول سه دهه اخیر بی‌سابقه بوده است.

حال سوال اینجاست که آیا این روند قرار است برای سال جاری یعنی ۱۴۰۰ نیز تداوم داشته باشد؟ یا اینکه عواملی برای تغییر مسیر بازار مسکن وجود دارد؟ بررسی‌ها حاکی از آن است که بازار مسکن به لحاظ حجم معاملات، رفتار خریدار و فروشنده و قیمت یک سال متفاوت را پیش رو دارد. در سال ۱۴۰۰ باتوجه به اینکه در ماه‌های اخیر بازیگردان اصلی بیرونی بازار مسکن، «ریسک غیراقتصادی» بوده می‌تواند سه مسیر متفاوت را پیش روی این بازار قرار دهد.

مسیر اول با «حل ریسک غیراقتصادی» رقم می‌خورد. مسیر دوم «ناامیدی از حل ریسک غیراقتصادی» است و سومین مسیر جو روانی «منتظر گشایش»(مابین خوش‌بینی و بدبینی) است.

در صورتی که ریسک غیراقتصادی، به طور قطعی تعیین تکلیف شود، روند کاهش قیمت مسکن آغاز می‌شود. به این شکل که ابتدا تورم ماهانه افت پیدا می‌کند. سپس کاهش قیمت لسمی و در مرحله آخر قیمت واقعی کاهش پیدا می‌کند. چراکه در صورت حل ریسک غیراقتصادی، انتظارات تورمی برای معاملات سفته‌بازانه رنگ می‌بازد و بلافاصله تورم ماهانه افت خواهد کرد. تقریبا اتفاقی شبیه آنچه در آبان ماه سال گذشته رخ داد و ماه بعد از آن، تورم ماهانه افت پیدا کرد. در سال گذشته، ریسک غیراقتصادی در نیمه پایانی فروکش کرد و تا ماه بعد از آن، مردم و فعالان اقتصادی امید داشتند نشانه‌های بیشتری در پی تغییر رئیس‌جمهور آمریکا رویت شود اما این خوش‌بینی در ماه‌های بعدی رنگ باخت. چراکه عاملی که می‌توانست کاهش ریسک غیراقتصادی را پایدار کند، تعیین تکلیف برجام بود که چنین موضوعی اتفاق نیفتاد. به همین دلیل از اواسط زمستان شکل دیگری از انتظارات در بازارها از جمله بازار مسکن شکل گرفت که به نوعی همان جو روانی مابین مسیر اول و دوم بود. اما اکنون از ابتدای سال جاری، یک حس و برداشت جدید در فضای بازارها از جمله بازار مسکن به سمت خوش‌بینی شکل گرفته و همین امر منجر به ظهور علائم خفیف حضور فروشنده‌ها و بازگشت تدریجی خریداران به بازار شده است. کارشناسان معتقدند در صورتی که مسیر دوم یعنی «ناامیدی از حل ریسک غیراقتصادی» قطعی شود، فضای بازارها به شرایط قبل از آبان ماه سال گذشته بازمی‌گردد و در این صورت همچون آن مقطع زمانی بازار مسکن تعقیب‌کننده بازار ارز و سهام می‌شود. به عنوان مثال در سال ۹۸، بازدهی بورس ۱۸۷ درصد بود و بازار مسکن به دنبال این بازار، معادل ۶۰ درصد بازدهی را ثبت کرد. در سال ۹۷ نیز بازیگردان اصلی انتظارات تورمی بود که موجب شد بازدهی بازار ارز ۱۶۶ درصد و بازدهی بازار مسکن ۷۰ درصد شود.

البته این وضعیت که بازار مسکن دنباله‌رو بازارهای دیگر باشد تا شهریور ۹۹ نیز ادامه پیدا کرد. به طوری‌که آمار نشان می‌دهد بازدهی بازارها از ابتدا تا شهریور ۹۹ به این ترتیب بوده است. بورس ۲۱۱ درصد، ارز ۷۰ درصد و مسکن ۵۵ درصد. در مسیر دوم یعنی جو منتظر گشایش نیز افراد از یکسو به دلیل نداشتن انتظارات تورمی، به دنبال خرید و فروش‌های سفته‌بازانه نیستند و از سوی دیگر خوش‌بینی کامل به ثبات و پایداری ندارند. در چنین فضایی احتمالا تجربه زمستان ۹۹ تکرار می‌شود. به این معناکه افراد بازاری را انتخاب می‌کنند که ریسک آن کم و بازدهی آن در بلندمدت بالا است. این موضوع به خوبی از روی آمار قابل توجیه است. در حالی‌که بازدهی ماهانه بازارها در دی ۹۹ همه منفی بود، بازار مسکن بازدهی مثبت را ثبت کرد. به طوری‌که بازدهی بورس منفی ۲۰، ارز منفی ۱۳ و سکه منفی ۱۴ بود بازدهی ماهانه بازار مسکن در دی مثبت ۲ ثبت شد. جالب آنکه بررسی روند بازدهی بازارها از ابتدای سال تا پایان بهمن ۹۹ نیز حاکی از آن است که پس از بورس، بازار مسکن بازدهی ۸۹ درصدی داشت و از بازار ارز و سکه عبور کرد.

در مجموع از آنجاکه در ماه‌های اخیر در میان متغیرهای بیرونی، ریسک غیراقتصادی بازیگردان اصلی است؛ اگر بررسی‌ها نشان دهد که مسیر محتمل، گزینه سوم باشد، این برداشت وجود دارد که بازار مسکن به سمت تورم حرکت کند و تخلیه حباب اتفاق نیفتد. در این میان دو ابزار مهم وجود دارد که می‌تواند بازار مسکن را از این مسیر محتمل دور کند. اولین ابزار افزایش سود بانکی است که گزینه‌ای برای در امان نگه‌داشتن بازار مسکن از تورم است و دومین ابزار که توسط سیاست‌گذار بخش مسکن باید پیگیری شود افزایش هزینه‌های سفته‌بازی و سرمایه‌گذاری در این بازار از طریق ابزار مالیاتی است.

اخبار

۲۱ پارکینگ عمومی جدید در تهران ساخته می‌شود

در بودجه سال ۱۴۰۰ شهرداری تهران ردیفی برای ساخت ۱۹ پارکینگ عمومی جدید در ۱۱ منطقه اختصاص یافته است. این علاوه بر دو پارکینگ نیایش و فرهنگ است که فرآیند ساخت آن از پیش شروع شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، بودجه ۱۴۰۰ پایتخت اسبال برای نخستین‌بار ردیف‌های بودجه‌ای را به ساخت ۱۹ پارکینگ جدید و ۲ پارکینگ نیمه‌تمام اختصاص داده است. از جمله پارکینگ‌های جدید که در بودجه به آن اشاره شده شامل منطقه۲، احداث و تجهیز پارکینگ‌های زیرسطحی میدان فرهنگ، منطقه۳ مجتمع تجاری، اداری و پارکینگ عمومی شیخ‌بهائی، منطقه۴ احداث و تجهیز پارکینگ طبقاتی بخشایش، منطقه۱۰ احداث پارکینگ گلستانی، منطقه ۱۱ احداث پروژه تجاری و پارکینگ باغ دامپزشکی و احداث پروژه تجاری و پارکینگ ترمینال کاوه، منطقه ۱۲ احداث مجتمع تجاری، اداری و پارکینگ (باغچه حاج‌عباس) و احداث مجتمع تجاری، فرهنگی، اداری و پارکینگ گاراژ بوربور، احداث مجتمع تجاری، اداری و پارکینگ (انبار گندم)، منطقه۱۴ احداث پارکینگ مکانیزه‌محلی در سطح محلات، منطقه ۱۶ توسعه پارکینگ علی‌آبادجنوبی جنب ایستگاه مترو و توسعه پارکینگ خزانه‌شمالی جنب پارک بعثت، منطقه۱۷ احداث نیروگاه خورشیدی و مجموعه تفریح‌ورزشی در بام پارکینگ طبقاتی، احداث مجتمع پارکینگ طبقاتی و تجاری در زمین موصوف به حوضچه زمزم، احداث پارکینگ طبقاتی در زمین موصوف به گاراژ امینی، منطقه۱۸ تخریب و نوسازی زمین راهور جهت پارکینگ طبقاتی، تجهیز، نوسازی، راه‌اندازی و بهره‌برداری از پارکینگ شمال بوستان ولایت، در منطقه ۲۰ احداث پارکینگ طبقاتی و تجاری روبه‌روی فروشگاه شهروند می‌شود. البته پارکینگ‌های نیمه‌تمام نیز از چشم مدیریت شهری دور نمانده و بودجه این پروژه‌ها نیز در بودجه پیش‌بینی شده است. احداث پارکینگ طبقاتی نیایش و احداث و تجهیز پارکینگ‌های عمومی طبقاتی، پارکینگ فرهنگ از جمله پارکینگ‌های نیمه‌تمامی است که در بودجه به آن توجه شده است.

بر اساس این گزارش کمبود پارکینگ در تهران زمانی خودنمایی کرد که مردم به دلیل شیوع بیماری کرونا مجبور به استفاده از خودروی شخصی شدند. مدیریت شهری تهران به این موضوع به‌صورت کاملا جدی نگاه کرده و برای نخستین‌بار ردیف بودجه‌ای به ساخت پارکینگ اختصاص یافته است. محمود میرلوحی، عضو شورای شهر تهران این اقدام را شروع نهضت ساخت پارکینگ در تهران دانسته است.

در بودجه سال ۱۴۰۰ عوارض تامین پارکینگ با عنوان «درآمد ناشی از عدم امکان تامین پارکینگ» پس از واریز به حساب تمرکز درآمد اختصاصی شهرداری، بدون هرگونه دخل و تصرف و مسدودی به صورت صدرصد تخصیص یافته محسوب می‌شود و به حساب سازمان حمل و نقل و ترافیک واریز می‌شود تا آن سازمان صرفا در ردیف اعتباری اختصاصی با عنوان «احداث پارکینگ محلهای از محل درآمد ناشی از اخذ عوارض تامین پارکینگ» هزینه کند.

تهرانی‌ها با «دوچرخه» چقدر رکاب زدند؟

براساس آمار اعلامی از سایت تهران هوشمند، ۲۴ هزار و ۱۵۸ کیلومتر مسیر را دوچرخه در اسفند ۱۳۹۹ با استفاده از اپلیکیشن «دوچرخه» در شهر تهران پیموده شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از پایگاه خبری شهر، در آخرین ماه ۱۳۹۹، هزار و ۴۵۴ سفر با اپلیکیشن «دوچرخه» صورت گرفته است. مجموع مسیرهای طی شده در این اپلیکیشن فقط دریک ماه برابر با ۲۴ هزار و ۱۵۸ کیلومتر است.

انجام این تعداد سفر با دوچرخه ۵ هزار و ۳۱۵ کیلوگرم در کاهش گاز مونوکسید کربن (CO_2) تأثیر داشته است. همچنین یک هزار و ۶۹۱ لیتر در مصرف سوخت در اسفند ۱۳۹۹ صرفه جویی شده است. براساس اعلام سایت تهران هوشمند، انجام یک هزار و ۴۵۴ سفر با دوچرخه برابر با کاشت ۲۴ اصله درخت است.

اپلیکیشن «دوچرخه» توسط شهرداری تهران با هدف ترویج دوچرخه شهری به عنوان یک شیوه حمل و نقل پاک تهیه و در اختیار شهروندان تهرانی قرار گرفته است. تولید این اپلیکیشن با بهره گیری از توان شرکت دانش بنیان سازمهای اطلاعاتی و با مشاوره از شرکت هلندی MOVE MOBILITY انجام شده است. در این اپلیکیشن سعی شده تا با ارائه قابلیت‌های مختلف از جمله برگزاری کمپین‌ها و رویدادهای مختلف، در ترویج و توسعه دوچرخه شهری، گامی مثبت برداشته شود.

براساس برنامه ۵ ساله «توسعه دوچرخه سواری در کلان شهر تهران» یکی از پروژه‌ها در بخش اقدامات نرم فزاری، تهیه نرم افزار پایش میزان دوچرخه سواری شهروندان است. در راستای تحقق این برنامه شهرداری تهران و مالک اپلیکیشن پایش دوچرخه سواری شهروندان با نام «دوچرخه» را در بهار ۱۳۹۹ به بهره برداری رساند.

جریمه ۷ برابری برای سدمعبر ساختمانی

اعضای شورای شهر تهران جریمه هفت برابری برای تداوم غیرمجاز سدمعبر ساختمانی را با اکثریت آرا به تصویب رساندند. به گزارش «ایسنا» بهاره آروین رئیس کمیته شفافیت شورای شهر تهران در جریان بررسی ماده پنجم طرح الزام شهرداری تهران به رفع سدمعبر ساختمانی غیرمجاز و ایمن‌سازی حصار کارگاهی، گفت: ما در شهر تهران حداقل سه نوع سدمعبر داریم که شامل سدمعبر اصناف، سدمعبر ساختمانی و سدمعبر مشاغل سیار و دستفروشان است که از این میان متاسفانه به شکلی غیرمنصفانه و تبعیض‌آمیز اغلب تنها با دستفروشان که قشری فرودست محسوب می‌شوند برخورد شده است.

به گزارش پیام آشنا، وی ادامه داد: اما سدمعبر ساختمانی از جمله مواردی است که بسیار گسترده و مکرر بوده و حتی در معابر فرعی شهر نیز دیده می‌شود؛ ضمن اینکه جمع‌آوری این نوع از سدمعبر در حوزه ماموریتی خاص شهرداری تهران بوده و با این وجود سالیان سال است که حتی برخی از معابر مشهور تهران توسط ساختمان‌های نیمه‌کاره اشغال بوده و اقدام موثری در این زمینه انجام نشده است.

آروین به عنوان طراح این طرح تاکید کرد: هدف اصلی از ارائه طرح الزام شهرداری تهران به رفع سدمعبر ساختمانی غیرمجاز و ایمن‌سازی حصار کارگاهی این است که این نوع از سدمعبر برای متخلفان هزینه‌زا شده و مقرر شود مالکان به‌ازای هر ماه اشغال معبر مبلغی پرداخت کنند. اما اگر مهلت تعیین‌شده برای حصار کارگاهی به اتمام رسید و مالک اقدام به جمع‌آوری حصار نکرد، آیا باید بازهم همان هزینه ناچیز دریافت شود؟

رئیس کمیته شفافیت و شهر هوشمند با بیان اینکه چنین اقدامی می‌تواند مصداق معبرفروشی باشد، گفت: برای اینکه این اتفاق نیفتد لازم است برای تداوم سدمعبر هزینه‌های بازدارنده در نظر بگیریم، به همین دلیل پیشنهاد من این است که در این صورت هفت‌برابر بهای تعیین‌شده از مالکان جریمه دریافت شود. پیشنهادی که مطرح کردم با متخصصان شهرسازی در شهرداری در میان گذاشته شده و براساس محاسبات کارشناسی به‌دست آمده است. بهایی که دریافت می‌شود نه باید آنقدر کم باشد که مالک معبر را محل دپوی مصالح خود قرض کند و نه باید آنقدر زیاد باشد که قابلیت پرداخت نداشته باشد.

آروین با اشاره به اینکه شهر مشهد تجربه موفقی در زمینه دریافت هزینه بابت تداوم سدمعبر ساختمانی غیرمجاز داشته است، تاکید کرد: شهرداری مشهد این هزینه را به‌صورت روزشمار دریافت می‌کند. اگر ما واقعا بخواهیم سدمعبر ساختمانی در شهر تهران جمع‌آوری شود باید برای آن هزینه بازدارنده در نظر بگیریم.

این پیشنهاد با ۱۱ رای موافق اعضای شورای شهر تهران به تصویب رسید.